

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2022-6605
Den 17. juni 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1076 (MOF alm. del) stillet d. 31. maj 2022 efter ønske fra Jacob Jensen (V).

Spørgsmål nr. 1076

” I forlængelse af ministerens svar på MOF alm. del - spørgsmål 966 bedes ministeren definere, hvad det dækker over, når kravet i fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 1 og 2, pålægger medlemsstaterne at udpege ”de bedst egnede områder” til beskyttelse af de arter, som er omfattet af direktivet. Der er med andre ord tale om et antal områder i flertal, hvorfor ministeren konkret bedes forklare, hvordan det afgøres, hvilke områder der falder ind under definitionen ”de bedst egnede”?”

Svar

Udpegning af fuglebeskyttelsesområder er reguleret i fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 1 og 2. Det fremgår heraf, at der for nogle yngle- og trækfugle skal udpeges beskyttede områder, navnlig sådanne områder som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af disse arter, idet der skal tages hensyn til behovet for at beskytte arterne i det geografiske sø- og landområde. Det samme gælder for regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter for så vidt angår de pågældende arters yngle-, fjerksifte- og overvintringsområder samt rasteområderne inden for deres trækruter.

Det følger af EU-Domstolens praksis, at udpegning skal ske ud fra ornitologisk videnskabelige kriterier. Kriterierne kan f.eks. være tilstedeværelse af 1 % af trækrutebestanden (flywaybestanden) af en trækfugl, regelmæssigt tilbagevendende ynglefugle opført på direktivets bilag, 1 % af bestanden af listede sårbare arter eller vådområder af international betydning for migrerende vandfugle.

Medlemsstaterne kan vælge de mest hensigtsmæssige kriterier, men skal sikre, at de bedst egnede områder udpeges. På grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne afgør EU-Kommissionen, om de udpegede lokaliteter er tilstrækkelige til at danne et sammenhængende netværk til beskyttelse af disse sårbare og vandrende arter. Det følger af samme praksis fra EU-Domstolen, at selvom IBA-områderne (Important Bird Areas udpeget af Bird Life international) ikke er juridisk bindende, så er de baseret på tilstrækkeligt ornitologisk videnskabeligt data til at kunne danne grundlag for en vurdering af, om en medlemsstat har opfyldt sin forpligtelse til at klassificere de bedst egnede områder i antal og størrelse til bevarelse af en bestemt art og med henblik på opfyldelse af artikel 4, stk. 1 og 2. IBA'erne kan fraviges, hvis der er videnskabeligt grundlag og dokumentation for, at en anden udpegning end IBA'erne vil føre til udpegning af de bedst egnede områder

EU har ikke fastlagt kriterier for udpegningen af fuglebeskyttelsesområder, udover hvad der generelt fremgår af direktivet og EU-Domstolens praksis.

Den første udpegning af fuglebeskyttelsesområder i Danmark i 1983 skete på grundlag af mindst et ud af to kriterier, som var fælles for alle EU-lande:

1. Området er yngleplads for en eller flere fuglearter, som er optaget på fuglebeskyttelsesdirektivets liste I.
2. Området er rastelads for en eller flere arter af trækfugle, hvoraf mindst 1% af en bestand regelmæssigt opholder sig på lokaliteten. Ved en bestand forstås en population af fugle knyttet til et bestemt yngleområde, trækrute eller overvintringssted.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af MOF alm. del spørgsmål 1227, hvoraf det fremgår, at der ved vurdering af data er benyttet 1 % kriteriet, som også er anvendt ved tidligere udpegninger af marine fuglebeskyttelsesområder i Danmark.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum